

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 68 Stemmer mod 25.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Naturfredning.

Forhandlingen genoptoges.

Landbrugsministeren (Bording): To af Ordførerne, de ærede Medlemmer Hr. A. C. Meyer og Hr. Niels Frederiksen, har begge anbefalet det foreliggende Forslag til Skovpolitilov, og jeg vil gerne bringe dem min Tak derfor. Hvad de andre to ærede Ordførere, de ærede Medlemmer Hr. Pinholt og Hr. H. F. Ulrichsen, angaar, havde jeg nærmest det Indtryk af deres Udtalelser, at de i Virkeligheden ogsaa gav Forslaget deres Tilslutning, selv om det var med noget Forbehold. Det ærede Medlem Hr. Pinholt fandt, at man var gaaet for vidt, saaledes som Lovforslaget var formet, at man havde udstrakt de Rettigheder, som Almenheden vil faa efter Lovforslaget, til at omfatte et alt for stort Omraade, og der var enkelte andre Punkter — som jeg senere skal komme tilbage til —, som det ærede Medlem ogsaa havde nogle Indvendinger imod. Men jeg havde, som sagt, det Indtryk, at de to ærede Medlemmer i det store og hele vil finde det rigtigt, at der bliver gennemført et Lovforslag i nogenlunde samme Skikkelse som det, her er forelagt, og hvis denne Opfattelse er rigtig, vil jeg ogsaa gerne bringe disse Ordførere min Tak.

Det ærede Medlem Hr. Holstein var jo fremme med en meget lang Tale angaaende de Lovforslag, som her er til Behandling. Jeg havde naturligvis ikke ventet, at det ærede Medlem vilde anbefale de foreliggende Lovforslag, tværtimod, jeg var fuldkommen forberedt paa, at naar det ærede Medlem tog Ordet, vilde det være mod Lovforslagene, fordi det ærede Medlem jo ikke lader en Lejlighed gaa tabt til at søge at varetage

Godsejernes mere eller mindre berettigede Interesser, naar de omhandles i et Lovforslag, som ligger paa Tingets Bord. Jeg synes egentlig, det ærede Medlem karakteriserede sin egen Tale bedst, da han, efter at have talt halvanden Time, sagde saadant noget som, at nu vilde han komme til Kærnen i Sagen. Det var egentlig det rigtige: det meste af Talen var Skæl, det var kun ganske lidt, der var Kærne, og det tog jo en overordentlig lang Tid for det ærede Medlem at komme gennem Skallen ind til Kærnen.

Det, som er fremhævet overfor Forslaget til Skovpolitilov, er jo nærmest, at man nærer nogen Ængstelse for, at Publikum skal beskadige de Skove, som det i Fremtiden vil faa Adgang til efter dette Lovforslag. Jeg tror, at denne Ængstelse er ikke saa ganske lidt overdreven. Jeg finder Anledning til at henvise til, at gennem mange Aar har Almenheden haft Adgang til Statsskovene, uden at man kan sige, at der er sket nogen Skade paa disse Skove. Det er slet ikke saaledes, at de Mennesker, der ønsker at komme ud i Naturen og glædes ved Skovenes Skønhed, er Mennesker, der vil ødelægge Skovene, tværtimod, det er Folk, der har Interesse for Naturens Skønheder og derfor ingenlunde kan være interesserede i, at disse Værdier ødelægges. Det vil for dem absolut være det mest tiltalende, at Skovene opretholdes i en saa smuk Tilstand som muligt. Jeg tror derfor, som sagt, at denne Ængstelse er i høj Grad overdreven. Hvis man vil tale om Skade paa Skovene, saa er den Skade, der kan ske ved, at Almenheden har Adgang til dem, ikke tilnærmelsesvis af en saadan Beskaffenhed, at den har nogen som helst økonomisk Betydning. Fordi der bliver afbrækket en enkelt Gren eller der sker et eller andet af den Art, kan man dog ikke sige, at der lides nogen Skade i økonomisk Henseende. Man kan maaske sige, at der i skønhedsmæssig Henseende kan ske nogen Skade, det gælder jo om at bevare Skovene saa smukke som vel muligt. Men den Skade tror jeg heller ikke, man skal overvurdere, thi de Mennesker, der kommer i Skovene, kommer der i al Almindelighed for at glæde sig over deres Skønhed. Nej, hvis man vil tale om, at Skovene